

13MN16: Stâna de Vale-P-na Stânișoara-Piatra Tâlharului- Șaua Vărășoia

DRUMEȚIE

Dificultate:
mediu

Distanță:
22.0 km

Durăță:
9h - 10h

Urcare:
1284 m

Coborâre:
1042 m

Vârf:
1702 m

DETALII TRASEU

Sectoare hartă 13 sectoare

Cele mai bune sezoane

Ianuarie

Februarie

✓ Martie

✓ Aprilie

✓ Mai

✓ Iunie

✓ Iulie

✓ August

✓ Septembrie

✓ Octombrie

✓ Noiembrie

Decembrie

Traseul 16 Bandă Galbenă este traseul de tip magistrală ce leagă Stâna de Vale de Platoul carstic Padiș, zona Cabana Vărășoia. Traseul oferă priveliști largi spre Valea Drăganului, Vârful Buteasa, Cetățile Rădesei și Cheile Someșului Cald.

Descriere

TRASEU TURISTIC AFECTAT DE DOBORÂTURI (pe sectorul Cascada Moara Dracului - Poiana Stânișoara) Traseul 16 BG este magistrală de legătură între Stațiunea turistică Stâna de Vale și Platoul Carstic Padiș din Munții Bihor, un drum de creastă ce oferă priveliști largi asupra întregului sector vestic al Munților Apuseni. Este un traseu destul de solicitant, într-o drumeție de cca. 9 - 10 h, potrivit drumeților cu experiență montană și cu abilități de orientare, accesibil iarna în funcție de cantitatea și calitatea zăpezii. Stațiunea Stâna de Vale este o importantă bază turistică, poziționată în inima munților Apuseni, la altitudinea de 1100 m în apropierea Parcului Natural Apuseni., important punct de plecare spre numeroase trasee turistice și cicloturistice din zonă și loc de odihnă și tratament pentru diferite afecțiuni. Stațiunea are și o pârtie de schi cu lungimea de 550 m. Pornim din Stațiunea Stâna de Vale, trecem pe lângă Izvorul Minunilor, pe un drum forestier la început asfaltat, apoi luăm direcția spre Cascada Moara Dracului pe un drum care urcă prin pădure, cu marcaje BA, BG, TR și CA. După ce ieșim de pe drum, menținem poteca care urcă prin pădure la o pășune de pe Culmea Muncel cu stână mare. Aici se desprinde la stânga BA, spre Lacul de Acumulare Leșu (traseul 26) și se intersectează PG - Circuitul Stâna de Vale (traseul 13). Continuăm alături de TR și CA pe un drum forestier care trece pe la Cantonul Forestier Muncel, apoi intrăm în pădure și coborâm destul de abrupt spre Valea Drăganului, până lângă Cantonul Forestier Ciripa. Aici lăsăm la stânga CA, spre Cascada Moara Dracului (traseul 18) și urcăm împreună cu marcajul TR până la stâlpul indicator unde începe traseul de legătură PG spre Moara Dracului, (traseul 19). Cu o abatere de 30 min putem vizita impunătoarea Cascadă Moara Dracului ce se prăvălește peste două săritori ce însumează cca. 20 m, între blocurile gigantice de stâncă, într-un decor deosebit de sălbatic și fermecător, pe versantul vestic al munților Vlădeasa. Revenind la traseu, traversăm pe rând pâraiele bazinului văii Moara Dracului, ghidați de stâlpii de marcaj până la indicatorul unde marcajul TR (traseul 17), ce ne-a însoțit de la debut, se avântă printre ienuperi, jnepeni și pâlcuri de grohotiș spre Vârful Buteasa (1792 m), de pe care se deschide o largă panoramă asupra întregului masiv al Vlădesei. Poteca spre vârf este clară și bine marcată așa că merită efortul suplimentar. Reveniți sub vârf, luăm direcția SE, spre Poiana Stânișoara, depășim izvoarele văii Moara Dracului și Drăganului, apoi intersectăm izvorul Briței. După ce întâlnim un pâlc de ienuperi greu de trecut, ieșim la intersecția cu magistrala BA Cabana Vlădeasa - Padiș (traseul 1). Suntem lângă panoul informativ de lângă Piatra Tâlharului, o stâncă izolată foarte pitorească ce contrastează puternic cu netezimea platourilor din jur. Stânca Piatra Tâlharului, cu aspect ruiform, un loc încărcat de legende, accesibilă pe o potecă scurtă marcată cu punct dublu dus-întors, ne prilejuiește o priveliște fantastică asupra munților din jur. După acest popas binemeritat și fermecător, poteca coboară spre Poiana Onceasa, printr-o zonă frumoasă cu molizi rari, afine și tufe de ienuperi. Cu o scurtă abatere pe CA (traseul 33), putem pătrunde în rezervația botanică Piatra Grăitoare, aflată în sud-estul Vf. Coasta Brăieșei, în timp ce CG (traseul 34) ajunge în aria protejată Sistemul Carstic Peștera Cerbului - Avenul cu Vacă, o zonă cu păduri, pajiști, mături, poieni și peșteri cu o deosebită valoare speologică și peisagistică. Tot CG ajunge și la Peștera Smeilor de la Onceasa, de unde s-au prelevat oseminte aparținând lui *Ursus spelaeus*, pentru multe muzee de științe ale naturii din Europa. Peștera este încadrată în categoria A, în care se regăsesc peșterile de valoare excepțională, fiind unul dintre cele mai importante situri paleontologice din Europa. BG continuă la marginea pădurii, ajunge la o poiană cu două doline inundate pitorești (între care și Lacul din Dolina Neagră) și intră din nou în pădurea cu mușchi, tufe de afine și pâraie, specifică zonei Padișului, de care ne apropiem pe curbă de nivel, traversând Valea Cuciulata. Aici marcajele sunt aplicate pe pietre și trebuie să fim atenți la orientare. Urmează o porțiune de pădure frumoasă, cale de 1,5 km și ajungem sub vârful Vărășoia, unde ni se alătură marcajele BA (traseul 1) și BR (traseul 12), astfel că acum suntem ghidați de toate cele trei culori de marcaje de creastă. Drumul dă ocol unei frumoase poieni atât de specifice zonei Padiș, iar la un cot, întâlnim marcajul PR (traseul 22) - Cetățile Rădesei și Circuitul Cheile Someșului Cald (traseul 23) alături de care

ajungem în Șaua Vărășoia, o altă importantă bază turistică, cu mai multe căbănuțe și case de vară, situată pe Platoul Carstic Padiș, în Munții Bihor.

Indicații de parcurs

Plecăm din Stâna de Vale spre Izvorul Minunilor pe un drum asfaltat. Imediat după izvor se desprinde spre stânga un drum care urcă prin pădure. Sunt prezente marcajele BA, BG, TR, CA. După o urcare de mai bine de 1 km, într-o poiană drumul cotește spre dreapta dar marcajele mențin aceeași direcție pe o potecă. Ieșim din pădure în apropierea unei stâne cu un saivan mare, iar în scurt timp întâlnim un stâlp cu mai multe săgeți, unde întâlnim traseul 13 PG și unde ne despărțim de traseul 26 BA. De aici continuăm în aceeași direcție pe un drum forestier care trece pe la Cantonul Forestier Muncel, apoi intră în pădure și coboară destul de abrupt spre Valea Draganului. Aici drumul va trece pârâul prin vad, dar marcajele îl părăsesc spre dreapta pentru a folosi un pod. Ajungem lângă Cantonul Forestier Ciripa, de unde marcajul CA ne părăsește pe drumul forestier și ne înscriem în urcare împreună cu marcajul TR. După 1,4 km de urcuș susținut un stâlp indicator ne invită la o abatere spre Cascada Moara Dracului (traseul 19 PG). Continuăm urcușul prin pădure pe poteca care urmărește culmea și ieșim într-o poiană mare traversată de stâlpi de marcaj, care are o construcție din lemn foarte degradată în partea de jos și un observator de vânătoare (hochstand) în partea de sus. Apoi ne înscriem pe curba de nivel pe un drum care străbate o pădure rară intersectând mai multe pârâiașe. După ce-l trecem pe ultimul, cel mai mare și pâlcul de pădure s-a terminat, părăsim drumul (care duce la o stână spre stânga) și urcăm printr-o pășune fără potecă, dar ghidați din nou de stâlpii de marcaj. Întâlnim indicatorul spre Vârful Buteasa (TR), de unde cotim dreapta (SE) și menținem această direcție urmărind stâlpii de marcaj. Ocolim un vârful trecând pe la o stână și intersectăm mai multe izvoare ce vor forma Valea Crăciunului, ultimul fiind cel mai viguros (Valea Briței). În scurt timp întâlnim un pâlcul de ienuperi greu de trecut, poteca fiind invadată de aceștia. Deși are doar 400 m, acest pasaj ne va lua destul de mult timp și efort. Scăpați de acest calvar, ieșim la un drumeag care în scurt timp poposește la panoul informativ (cu legendă) de lângă Piatra Tâlharului, o stâncă izolată foarte pitorească. Folosind o potecuță marcată cu marcaj dublu (dus-întors) putem urca pe piatră, într-un punct de belvedere. După o pauză binemeritată ne înscriem pe poteca de coborâre spre Poiana Onceasa, printr-o zonă frumoasă cu molizi rari, afine și tufe de ienuperi. La marginea de NV a poienii întâlnim marcajele CR și CA, alături de care intrăm în pădure spre NV dar le părăsim după mai puțin de 100 m. Traversăm o porțiune de pădure doborâtă, presărată de doline, apoi ne înscriem pe un parcurs pe marginea pădurii și ieșim într-o poiană în care descoperim două doline inundate, astfel formând două lacuri mici pline de lintiță. După o nouă doborâtură de vânt urmează o porțiune de pădure frumoasă, cu mușchi, tufe de afine, pârâiașe, stânci, semn că ne apropiem de Padiș. Poteca nu este bine definită, dar semnele de marcaj sunt dese. Într-o poiană mare ne bucurăm de priveliște spre sud, în zare distingând chiar silueta vârfului Bihor. Străbatem un nou pâlcul de pădure unde întâlnim un drum pe care-l folosim vremelnic, trecem un pârâu puternic (Valea Cuciulata) și ieșim pe o pășune unde marcajele sunt aplicate pe pietre și trebuie să fim atenți la orientare. Din nou un pâlcul de pădure ne desparte de altă poiană, unde un stâlp cu săgeți ne arată că aici era odinioară intersecția cu marcajul PR, acum desființat. De aici și până la întâlnirea cu traseele 12 BR și 1 BA mai străbatem o porțiune de pădure frumoasă, cale de 1,5 km. Mergem alături de marcajul BR (vezi descrierea la traseul 12).

Etape

Stâna de Vale-Culmea Muncelu-Cantonul Forestier Ciripa-Poiana Stânișoara-Piatra Tâlharului-Poiana Onceasa-Șaua Vărășoia

Observații

Traseul are porțiuni închise din cauza doborâturilor de lemn, închis între Cantonul Forestier Ciripa și Poiana Stânișoara și între Poiana Onceasa și Șaua Vărășoia.

13MN16: Stâna de Vale-P-na Stânișoara-Piatra Tâlharului-Șaua Vărășoia

